

А. П. Стожук

Лагоза Ігор Вікторович

ЛАГОЗА Ігор Вікторович (02. 07. 1944, Харків – 19. 05. 1999, там само) – прозаїк. Син [В. Лагози](#). Член НСПУ (1992). Закін. Військ.-інж. радіотех. академію (Харків, 1972). Працював на виробництві; майже 10 р. був завідувач відділу сатири та гумору г. «Вечірній Харків», у якій опублікував чимало своїх фейлетонів; від 1984 – ред. відділу економіки, власкор ж. «Перець». Від 1968 друкувався у ж. «Дніпро», «Прапор», «Перець», «Україна», «Соціалістична культура». Писав укр. та рос. мовами. Автор сатир. і гуморист. зб. «Дело прекращается» (1977), «Віч-на-віч» (1981), «За чисту монету» (1984), «Канделябр для Лори» (1985), «Вхідні вихідні» (1988), «Авторитетна зовнішність» (1991), «Мунька на мотузці» (1994; Літ. премія ім. Остапа Вишні, премія ж. «Перець», 1995). Посмертно вийшли кн. «Верхи на козі: Фейлетони різних років» (2000) та «Сміхом душа лікується: Гумор і сатира» (2004). Усі зазначені вид. опубл. у Харкові.

Бібліографічний опис:

Лагоза Ігор Вікторович / А. П. Стожук// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-52854>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).